

- Π.** Μὲ τοὺς παφάδες πέρονοται πέναις πολλαῖς καὶ ψῆφοι.
Φ. "Ολα ἐδῶ μοῦ φαίνονται μυστηρια καὶ γρῖφοι.
 Μὰ δὲν μοῦ λές λοιπὸν καὶ οὐ ποῦ ὥρηκες τοὺς πα-
 [ράδες;
Π. Μοῦ ἡλθε μὲν κληρονομιὴν ὡς δύο τρεῖς χιλιάδες.
Φ. Βρὲ τὶ μοῦ λές... καὶ ἀπὸ ποῦ σοῦ ἡλθε τέτοια τύχη;
Π. Μὴν τὰ δωτᾶς, βρὲ Φασουλῆ, κι' ἔχουν αὐτιὰ κι' οἱ
 [τοῖχοι.
Φ. Θέλω νὰ μάθω πῶς καὶ ποῦ ἐβγῆκες κληρονόμος.
Π. 'Απέθαν' ἔνας θεῖος μου, μεγάλος γαλαντόμος.
 Γιὰ τοῦτο ἀπεφάσισα εἰς τὰ λουτρὰ νὰ πάγω,
 καὶ ὅλη τὴν κληρονομιὰ τοῦ θείου μου νὰ φάγω.
Φ. Καὶ πότε μᾶς ἀφίνεις γειά;
Π. "Αμα τελειώσ" δὲ μῆνας
 κι' ἡ φούρια ἡ ἐκλογική, ἀντίο 'στὰς Αθήνας.
 Θέλω νὰ μάθω, Φασουλῆ, ποιὸς Δήμαρχος θὰ γίνη,
 αὐτὴ ἡ περιέργεια νὰ φύγω δὲν μ' ἀφίνει.
Φ. Βρὲ κάτσε νὰ περάσουμε ἐδῶ τὸ καλοκαῖρι.
Π. Βροντᾶ μὲ λίρες 'Αγγλικαῖς τὸ ἀδειο μου κεμέρι,
 κι' ἀν λωποδύτης ἡ κλητήρι αὐτὸ τὸ νέο μάθη,
 φαντάσου τὸ σακκοῦλι μου τί ξαφνικὸ θὰ πάθῃ!
 Μὲς' στὴν 'Αστυνομία μας χαμπάρι δὲν ἐπῆρες,
 πῶς κάποιον ἔκλεψαν προχθὲς δυὸ παστρικοὶ κλητῆ-
 [ρες;
 "Ἐδῶ δὲν εἶναι, ἀδελφέ, ἀσφάλεια καμμία,
 ἐδῶ σὲ κλέβει φανερὰ καὶ ἡ 'Αστυνομία.
 Γιὰ δλ' αὐτὰ νὰ μείνω δῶ καθόλου δὲν συμφέρει,
 δὲν κάθουμαι μὲ χρήματα σὲ τοῦτο τὸ λημέρι.
 Φύγε καὶ σὺ ἀπὸ κοντὰ νὰ μὴ σὲ 'στηλιαρώσω.
Φ. Γιατὶ νὰ ὑποπτεύεσαι, βρὲ ἀδελφέ μου, τόσο;
 μήπως φοβᾶσαι πῶς κι' ἐγὼ τῇ; λίρες σου θὰ κλέψω;
Π. 'Αμμ' ποιὸς τὸ ξέρει;... δὲν μπορῶ κανένα νὰ πιστέψω.
 Φύγε σοῦ λέγω γρήγορα γιὰ νὰ μὴ φᾶς στηλιάρι.
Φ. Σύρε λοιπὸν 'στὸ διάολο, διαόλου κασσιδιάρη,
 ποῦ δποιὸν βλέπεις δίπλα σου γιὰ κλέψη τὸν νομί-
 [ζεις.
Π. "Ορσε λοιπὸν τρεῖς μαγκουριαῖς νὰ μάθης νὰ μὴ
 [βρίζης.

"Ενα νέο ξαφνικό,
 καὶ κωμικοτραγικό.

Μὰ δὲν ἐμάθατε καλὲ τὰ ξαφνικὰ μαντάτα;
 καμπόσοι χωροφύλακες, δὲν ξέρω σὲ ποιὰ στράτα,
 τὸν Κοσσονάκο τὸν γνωστό, χωρὶς νὰ τὸν γνωρίσουν,
 'στὴ Μοιραρχία κόντεψαν νὰ μᾶς τὸν κουβαλήσουν.

Γιὰ φαντασθῆτε τώρα σεῖς τὸν φίλον Κοσσονάκον
 νὰ ενρεθῇ ἀνάμεσα φρικτῶν χωροφύλακων.
 'στὴ Μοιραρχίας τὸ βαθὺ μπουντροῦμ νὰ τὸν κλείσουν,
 καὶ τὰ παχελά του κρέατα νὰ κατακοκκινίσουν!

Τὶ ποικιλία θαυμαστὴ θὰ ἡταν τῆς ζωῆς μας,
 ἀν τέτοιο πρᾶγμα πάθαινε καὶ δὲ Διευθυντής μας!
 Καὶ φαντασθῆτε τί καὶ τί θὰ βλέπαμε γραμμένο
 σ' ἔκεινο τὸ Δελτίο του, τὸ τόσο φημισμένο!

Μιὰ συμβουλή μου σοβαρή
 γιὰ τὸν κομφό μας Θοδωρῆ.

Κι' δὲ Δεληγιάννη; κάποιον θὲ νὰ ὑποστηρίξῃ,
 καὶ γιὰ τὸν Φρεαρίτη θὰ κάμη καὶ θὰ δείξῃ.
 Μὲ μιὰ βοήθεια τέτοια κι' ἐγὼ δὲν ἀμφιβάλλω
 δὲ Φρεαρίτης πρῶτος πῶ; θάργη δίχω; ἀλλο.

Μὰ δὲ 'Ρωμηὸς καὶ πάλι μὲ τὴ μικρή του γνῶση
 'στὸν φίλο Δεληγιάννη μιὰ συμβουλὴ θὰ δώσῃ:
 Προτοῦ ὑποστηρίξεις 'στὸν Φρεαρίτη κάμη,
 τὸν έαυτό του πρῶτα διφείλει νὰ συνδράμῃ.

'Ολίγοι στῖχοι ξένοι,
 γιὰ τὸν 'Ρωμηὸ γραμμένοι.

Χαρᾶς τραγούδια ἀνιηχοῦν 'στὴς Αθηνᾶς τὴν πόλι,
 μόλις ἔχθες ἐπάτησε δὲ θεριστὴς ἀκόμα,
 κι' ἀπὸ Ψυρῷ μέχρι Πλακός οἱ Αθηναῖοι ὅλοι
 ἀναστατώθηκαν μικροὶ γιὰ τὸ κόμμα.

"Αφησ' δὲ κάλφας τὸ σουβλί, δὲ μαραγκὸς τὴν πλάνη,
 ἔδιπλωσε κι' δὲ μάστορας 'στὴ μέση τὴν ποδιά του,
 κι' ἐβγήκανε στὴ γειτονιὰ νὰ δοῦν κι' αὐτὴ τί κάνει,
 ποιὸς Δήμαρχος ἀκούγεται νὰ πιοῦνε 'στὴν ύγειά του.

Φέτος νὲ ἀνοίγῃ δυὸ φοραις δὲ κλείδονας θὰ δοῦμε·
 τὴ μιὰ θὰ βγοῦν τὰ δοιζικὰ τοῦ Αι-Γιαννιοῦ τὸ βράδυ,
 κι' δὲ πι τραγούδι μᾶς εἰποῦν καλὰ θὰ τὸ δεχθοῦμε,
 ἐκτὸς κανένα θηλυκὸ ἄν πέσῃ 'στὸ πηγάδι.

Τὴν ἄλλη μέσα 'στὴ φωτιὰ ποῦ δὲ τζίτζικας τσιρίζει,
 θᾶχης καμίνι 'στὴν καρδιὰ δλόκληρο καὶ λαύρα,
 θὰ κάθεσαι 'στὸν τενεκέ, δὲ κοῦν νὰ κουδουνίζει,
 καὶ δὲν θὰ ξέρῃς ἀπ' τὸ ναὶ θὰ βγῆς ἡ ἀπ' τὰ μαῦρα!

Σ' αὐτὸν τὸν κλείδονα πολλὰ τραγούδια δὲν χωροῦνε·
 Καθένας ἔψχεται κρυφὰ νὰ πῆ τὴ θέλησι του
 σὲ ἀσπρισε, σ' ἐμαύρισε, οἱ ἄλλοι τὶ θὰ δοῦνε;
 αὐτὸς τὸ ξέρει μοναχὰ ποῦ πῆγε τὸ κουκί του.

"Ως τόσο δλοι πήρανε τῆς γειτονιαῖς ἀράδα...
 Δημάρχοι, Πιαραδήμαρχοι μᾶς, φύτρωσαν 'στὴ μέση,
 καὶ χώρια τόσοι σύμβουλοι, ποῦ σ' δλη τὴν Ελλάδα
 μιὰ ἐκκλησιὰ δὲν θὰ βρεθῇ δρυθοὺς νὰ τὸν χωρέσῃ.

"Αν τὸν δωτήσῃς, δλοι των μᾶς ἔχουνε δεμένα·
 καθένας δῶς ἐννιάμιση χιλιάδες λογαριάζει,
 μὰ σὰν ἀνοίξε δὲ τενεκές, μπορεῖ καὶ μαζωμένα
 ἐννιά κιλιάδες νὰ βρεθοῦν κατάμαυρη γιὰ χάζι.